

Vážený pán rektor, pán dekan, páni prodekani, milí absolventi, vážení hostia!

Keď som sa zamýšľala nad našim dnešným stretnutím a nad príhovorom tak mi v mysli preleteli tie roky od maturity až ku dnešnému dňu.

Uvedomila som si, že ako povedal Marcel Proust,

„Múdrost' nemôžeme len tak získať. Musíme ju sami objaviť na ceste, ktorej sa nedá vyhnúť a ktorú za nás nikto iný neprejde.“

Cesta k našej múdrosti začala pred vyše 50-timi rokmi štúdiom na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ, ktorá vznikla v roku 1963. Nemaľú zásluhu má na tom aj **akademik prof. Vladimír Hajko** a ďalší významní pedagógovia .

Jedným z dôvodov založenia fakulty bolo pozdvihnúť východ Slovenska a dať možnosť deťom sa vzdelávať blízko domova. A to sa podarilo.

Dnes, vďaka tradícii zlatých promócií, máme možnosť opakovane zažiť nezabudnuteľné pocity tohto dôležitého medzníka nášho života. Zároveň môžeme vyjadriť poďakovanie našej alma mater za úspešné naštartovanie našej profesionálnej kariéry.

V minulosti aj dnes sme sa mohli ku vtedy mladej fakulte s hrdosťou priznávať. A to vďaka našim bývalým profesorom, docentom a asistentom, ktorí nám nie len odovzdávali svoje znalosti a skúsenosti, ale ktorí v nás vypestovali eticky zameraný vzťah k nášmu povolaniu. Už aj témy našich diplomových prác boli vďaka našim pedagógom zapojené do medzinárodných výskumov a to sme si odniesli aj do života a ako štafetu sme to odovzdávali aj našim žiakom a študentom.

Čas sa nedá zastaviť a my sa stretávame po polstoročí. Boli sme vtedy mladí, zdraví, nabití vedomosťami, odhodlaní popasovať sa s tým, čo nám život prinesie. Boli sme plní elánu, optimizmu, duševných a fyzických síl a tiež sme mali svoje sny a predstavy o živote. Mali sme pred sebou víziu **Vedomosť je sila.**

Po promócií sme sa rozprchli nielen po Slovensku ale aj po svete. Následne sme pôsobili v rôznych funkciách v školstve, vo vede a výskume, ako aj v iných oblastiach.

Vychovali sme celé generácie mladých ľudí, učiteľov, lekárov, inžinierov, vedcov, ekonómov, umelcov, technických a zdravotníckych pracovníkov. Objavili nepoznané vo vede, založili firmy a prosperovali. Zúročili sme to, čo bolo do nás vložené a na čom sme celý život stáli. Nevieť koľkí si uvedomujú, že **učiteľ lieči jednu z najt'azších chorôb – nevedomosť.** Ako hovorí klasik zle je na tom národ, ktorý si učiteľa váži menej ako pastiera sviň.

A teraz, po 50-tich rokoch, sa opäť stretávame tu, na pôde našej univerzity. Je to pre nás vzácny dar a my sme zaň univerzite a fakulte vďační, pretože na ceste životom každého z nás postretlo kadečo. A to, že sme sa tu mohli stretnúť je šťastie. Spomíname si aj na tých, ktorí toto šťastie nemali a nie sú dnes medzi nami už z rôznych dôvodov. My všetci sme za uplynulé obdobie zostarli, zároveň však nadobudli aj praktické vedomosti a aj životnú múdrosť.

Dnešná slávnosť nám umožňuje vyjadriť aj poďakovanie svojej alma mater za úspešné zvládnutie profesionálneho života.

Bolo to aj vďaka rodičom, ktorí nás naštartovali, nasmerovali a vychovali tak, že sme tých 50 rokov prežili čestne, užitočne a odvedli kus poctivej práce. Ďakujeme našim rodinám, že v ťažších aj úspešnejších chvíľach pri nás stáli, vytvorili nám priaznivé zázemie a podporovali nás.

Som presvedčená, že z vedomostí, ktoré sme počas nášho profesijného života rozdávali a rozdávame, ťažia generácie našich študentov dodnes. Náš život bol čínorodý a taký život je, ako povedal Ján Amos Komenský „naozajstným životom“

Dnešné diplomy sú vyjadrením úcty, vďaka a skutočnosti, že naša alma mater na svojich absolventov nezabúda. Ďakujeme.

Za absolventov z r. 1971: **RNDr. Varvara Klindová, rod. Dribňáková**